

**Skarga wniesiona w dniu 27 października 2006 r. —
Lemaître Sécurité przeciwko Komisji**

(Sprawa T-301/06)

(2006/C 326/129)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Lemaître Sécurité SAS (La Walck, Francja),
(przedstawiciel: adwokat D. Bollecker)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie dopuszczalności wniesionej przez spółkę Lemaître Sécurité skargi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 28 sierpnia 2006 r. o zakończeniu postępowania antydumpingowego;
- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 28 sierpnia 2006 r. o zakończeniu postępowania antydumpingowego zgodnie z postanowieniami art. 231 akapit pierwszy WE;
- nakazanie rewizji zamknięcia postępowania antydumpingowego w odniesieniu do obuwia ochronnego;
- zagwarantowanie wykonania wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich zgodnie z art. 233 WE;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na mocy decyzji 2006/582/WE z dnia 28 sierpnia 2006 r. ⁽¹⁾ Komisja zakończyła postępowania antydumpingowe dotyczące przywozu obuwia z noskiem ochronnym pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej i Indii, w następstwie cofnięcia przez głównego zawiadamiającego o naruszeniu jego zawiadomienia, co było konsekwencją pisma Komisji z dnia 5 lipca 2006 r., w którym stwierdziła ona — po przeprowadzeniu dochodzenia — istnienie dumpingu w odniesieniu do obuwia ochronnego, odmawiając jednak nałożenia ceł antydumpingowych ze względu na brak interesu po stronie Wspólnoty Europejskiej w ich nałożeniu. Skarżąca spółka, europejski producent obuwia ochronnego, utrzymuje, że wskutek przywozu obuwia pochodzącego z Chin i Indii i w braku środków podjętych w celu przywrócenia uczciwej konkurencji ponosi ona szkodę o charakterze ekonomicznym i strategicznym.

Na poparcie skargi skarżąca spółka podnosi trzy zarzuty.

Zarzut pierwszy dotyczy niedostatecznego uzasadnienia polegającego na tym, że jej zdaniem Komisja nie przedstawiła w sposób jasny i jednoznaczny powodów, dla których odmówiła przyjęcia środków antydumpingowych.

Zarzut drugi jest oparty na naruszeniu art. 9 ust. 1 rozporządzenia nr 384/96 ⁽²⁾ w związku z art. 2, 3 ust. 1 lit. m), art. 127 akapit drugi i 157 akapit pierwszy WE polegającym na

tym, że Komisja nie dokonała w niniejszym przypadku prawidłowej oceny istnienia wspólnotowego interesu w przyjęciu środków antydumpingowych.

W ramach zarzutu trzeciego skarżąca spółka twierdzi, że Komisja — uznając wyraźnie istnienie dumpingu w odniesieniu do obuwia ochronnego i odmawiając podjęcia środków w celu jego usunięcia — naruszyła zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań.

⁽¹⁾ Dz.U. 2006, L 234, str. 33.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej, Dz.U. 1996, L 56, str. 1, zmienione po raz ostatni rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005, Dz.U. L 340, str. 17.

Skarga wniesiona w dniu 6 listopada 2006 r. — UniCredito Italiano przeciwko OHIM — Union Investment Privatfonds (Uniweb)

(Sprawa T-303/06)

(2006/C 326/130)

Język skargi: włoski

Strony

Strona skarżąca: UniCredito Italiano S.p.A (Genua, Włochy)
(przedstawiciele: adwokaci G. Florida i R. Florida)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (OHIM)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Union Investment Privatfonds GmbH

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 5 września 2006 r. w sprawach połączonych R 196/2005-2 i R 211/2005-2, dotyczącej postępowania w sprawie sprzeciwu nr B490971 wobec zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 2.236.164

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „UNIWEB” (zgłoszenie nr 2.236.164), dla usług z klas 35, 36 i 42.